

modi maaduntega!" Lääsüd wihhaga iggaüks omma koio.

Kärner mötles: „Minna katsun, kas taal al on ka aäsi külles?" — Katsus näppoga: „Dih, kenna loom!" — Panni sütte tulle peale, istus fenni kui küpsekä sai; söi ärra: „Agga mis hea!"

Saks tuli aeda, küsis: „Mis sa teed seal?" — Katsus, hüdis: „Nüüd on ká. Meie otssime rummalast Peast sedda õnne kõrgelt tule käest sada, mis Jummal on targaste Ma sisse pannud, et meie sedda omma tõwaewaga sealt peame wäljawõtma."

Herra pallus jälle omma sõbrad kokko, laskis neilt andeks palluda, et ta eäsiotsa ei olle Amerikama pealikko kingitussest arro sanud, agga nüüd on arro ká!

Tullid siis jälle ommeti katsuma, mis sugune ta nüüd peaks ollema? — Katsusid ärra, keik kiitsid: „Selle hea ande eest sünnib jo Jummalale suurt tänno ja kitust anda!" — Ei tõstaud ennam omma punnase wina klasi „Urrah" hüüdmisse ja õiskamisse peale üles, waid pan-

nid käed ristti, ning tännosid heldet Lojat suust ja süddamest.

Ja kui sinna nüüd jälle eäsimest korda kartohw- lid subho piistad, siis tänna sinna ka omma heldet Lojat suust ja süddamest; agga mötle ka selle omma rahwa rummalusse peale, kes eäsiotsa ei tahtnud ühhelgi wisil kartohwli semet sakste käest wastowõtta, waid junnisid wasto, ja põssisesid issekekses: „Mis roog se wõib ka olla? Se wõib sakste söök olla, agga se ei kõlba meile!"

Minna ollen ka sakš ja sakša suggu ja minno wannematte wannemad on Sakšeni maalt wäljatulnud seie Piwlandi male, et eäsi- menne, kes seie tuli, olli Elme kirriko praus, ja temma poeg olli Torri kogoduusse hingekar- jane, ja selle poeg Wõnno kihhelkonna õppetaja, ja on nemmad iggaüks omma waimolikko ammeti sees Marahwale head sowinud; ja minna ollen ka sakš, ja sowin sulle ommeti sedda head, et Jum- mal wõiks sinno melemõistust lahti tehha, et sa ärratunned, kust poolt tulleb sinno abbi, kui sa omma wannematte juhhatamist wõttad kuulda,